

„Тия, които дадоха четитѣ на 1867 г. и които напоиха Карансенскитѣ полета съ кръвта си въ 1868 година — само тѣ не измѣниха своитѣ убеждения и тѣхното знаме само не избѣлѣ отъ дъждове и отъ вѣтрове. Едни отъ тѣхъ останаха въ Румжния и съ вѣра, надежда и любовь, чакаха и чакать деня на новото учение, тръгнаха изъ България и захванаха да проповѣдватъ словото на тѣхния богъ — свобода“.

Хр. Ботйовъ.
в. „Знаме“, 1875.

НАСТАВНА БИБЛИОТЕКА - ТРИПЛИВО